

[Stavad]

Betalingsbalanceunderskuddet falder i 1984, var statsministerens glade nyhed under åbningsdebatten sidste år. Hvis statsministeren slår op i Folketingstidende 1984-85, sp. 236, 237 og 238, vil statsministeren kunne få det bekræftet, Ja, ja, vel at mærke, hvis vi regner uden at lave korrektioner, forudså regeringen, at den ville stige fra 11 til 16 mia kr., men, sagde statsministeren med stor vægt, hvis nu vi korrigerer for lagerbeholdninger, får vi et resultat, der siger, at vi i 1983 skal lægge lidt til, fordi lagerbeholdningerne er faldet, og det betyder regnet i reelle tal, sagde statsministeren, et betalingsbalanceunderskud i 1983 på 12 mia kr.

Nu forventer regeringen et betalingsbalanceunderskud i 1984 på 16 mia kr., men lagerbeholdningerne vil blive forøget med 6 mia kr., sagde statsministeren, og derfor er den reelle opgørelse selvfølgelig, hvis vi skal kunne sammenligne tallene, at vi har et betalingsbalanceunderskud i 1984 på 10 mia kr., og det er jo en køn udvikling. Det er jo i den rigtige retning, var det glade budskab.

Jeg vil meget gerne gå ind på statsministerens egen boldgade, ind på statsministerens egne præmisser, så vi ikke taler forbi hinanden. Derfor vil jeg bede statsministeren om at give folketinget de samme oplysninger på det samme grundlag her i 1985, som statsministeren var så venlig at betjene folketinget med under åbningsdebatten sidste år. For hvis vi nu følger statsministerens tankegang, at betalingsbalanceunderskuddet reelt var 10 mia kr. og ikke 16 mia kr., fordi lagerbeholdningerne blev forøget med 6 mia kr. – ja, det kom til at hedde 17 mia kr., men lad os nu se bort fra, at det blev endnu værre, hr. statsminister – hvis vi nu følger den tankegang og vi nu står over for et betalingsbalanceunderskud på – regeringen sagde 20 mia kr., Nationalbanken 22-23 mia kr., men lad os ikke hænge os i den uenighed, det får vi jo konstateret senere – så er den reelle virkning, at vi får en forværring af vores betalingsforhold over for udlandet i en størrelsesorden på 10-13 mia kr., altså mere end en fordobling af underskuddet i 1984, hvis statsministeren ikke igen kan finde voldsomme forøgelse af lagerbeholdningerne, og jeg synes derfor, det ville være interessant, hvis statsministeren ville betjene folketinget med de oplysninger.

En af de andre pointer i statsministerens redegørelse var udviklingen i vare- og tjene-

stebalancen, altså det, vi sælger bredt taget til udlandet i forhold til det, vi køber. Derom sagde statsministeren: vi står over for en positiv udvikling, når vi ser frem i 1985, for så kan vi forvente, at vor vare- og tjenestebalance vil blive forøget med 4½ mia kr.

Nu har vi jo fået en ny beretning fra det økonomiske sekretariat i går. Så er det naturligt, at man slår efter og ser, hvordan statsministerens forudsigelser gik. Hvis vi gør det, kan vi konstatere, at man igen i 1985 forventer, at vare- og tjenestebalancen bliver forringet. Vi får et underskud, der er 300 mill. kr. større; den bliver forringet med 300 mill. kr. Ja, udviklingen er ikke slet så slem, som den var i 1984, hvor den blev forringet med 2½ mia kr., også noget andet, end statsministeren forventede for et år siden under åbningsdebatten.

Det tredje, som statsministeren sagde i sin replik under åbningsdebatten, var – og jeg citerer fra Folketingstidende 1984-85, sp. 238:

»Regeringen mener, at vi med den enorme stigning i produktion, som på grundlag af de større varelagre er planlagt overalt i vore eksporterhverv, har lov til at håbe – men det er nok også vor pligt at tro på – at fjerde kvartal bliver sympatisk ...«.

Statsministeren har altså store forventninger til udviklingen i eksporten. Her vil jeg gerne henvise til statsministerens redegørelse til folketinget i tirsdags, hvor statsministeren når frem til, at industrieksporten har været helt utilfredsstillende, idet den, siger statsministeren, i løbende priser kun er ca. 1 pct. over 1984-niveauet. Det var en meget venlig måde at få lavet et fald om til en stigning på, for hvad er realiteterne? Realiteterne er, at statsministeren siger, at vi i løbende priser forbedrer vores industrieksport i de første 5 måneder med 1 pct., men hvis statsministeren havde brugt det reelle, nemlig hvordan det ser ud i faste priser, ville det have været et fald i industrieksporten, så også dér tager statsministeren altså fuldstændig fejl i 1984.

Sluttelig vil jeg gerne henvise til det, statsministeren sagde om de betalingsbalanceproblemer, som også var et hovedemne under åbningsdebatten i 1984. Dér sagde statsministeren, idet jeg citerer fra Folketingstidende 1984-85, sp. 236:

»Det er i hvert fald regeringens opfattelse, at man skal vurdere og analysere grundigt